Deceniile de aur ale Corului Filarmonicii „George Enescu"

(Grigore Constantinescu – 9 noiembrie 2010)

În viața unui artist, șase decenii pot însemna calea spre atingerea culmilor maturității. Pentru existența unui ansamblu de muzicieni, același interval poate fi însă considerat semnul de continuitate a altitudinii de elită, din clipa înfăptuirii proiectului ivirii în lumea sunetelor.

Corul Filarmonicii „George Enescu" o demonstrează cu prisosință, de-a lungul unei istorii care a cunoscut împliniri remarcabile, din primul moment al apariției sale ca „orchestra de glasuri" a primei instituții artistice de concerte din România. Reperele strălucitorului său drum, parcurs până acum în cultura națională și viața artistică internațională sunt pilduitoare. De la capodoperele beethoveniene **– Simfonia a IX-a**, **Missa Solemnis**, la **Carmina Burana** de Orff, de la **Mathäus și Johannes Passion** al lui J.S. Bach la **Miorița** lui Sigismund Toduța, **Oratoriile bizantine** de Paul Constantinescu, **Requiemurile** de Mozart, Verdi, Brahms sau **Pomenirea** de Ștefan Niculescu, câte momente de minunată muzică s-au împlinit prin îmbinarea fericită a Filarmoniștilor, prin vocile și instrumentele reunite sub măiestrite gesturi dirijorale!

Așa cum mănăstirile Moldovei au o culoare și imagine distinctă, arhitectura Corului Academic al Filarmonicii bucureștene iradiază particulara sa expresie, luminată de stiluri și limbaje bogat înfăptuite și generos dăruite oricând și pretutindeni în timpul concertelor. Ascultarea minunatului ansamblu este o răsplată spirituală pe care aniversarea de acum o poleiește cu aurul turlelor de biserici și coroanelor destinate a fi semnul de credință și suveranitate prin artă.